

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/413/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514212776
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1514212776.1

Uznesenie

Krajský súd Bratislava v právnej veci navrhovateľky: R. L., W.. XX. XX. XXXX, F. F. Č.. XXX/XX, F., proti odporcovi: A. L., W.. XX. XX. XXXX, F. F. Č.. XXX/XX, F., o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č. k. 7C/269/2014-11 zo dňa 16. júna 2014 v pomere 3:0 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súd prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd nariadil odporcovi zdržať sa všetkých úkonov smerujúcich k bráneniu bývania navrhovateľke v byte č. X na prízemí rodinného domu súp. č. XXX, vchod F. Č.. XX U. F. - C., postaveného na parcele registra „Z.“ parc. č. XXX/X v k. ú. C., zapísaného na LV č. XXX pre k. ú. C. do doby, kým odporca preukáže, že zákonným spôsobom ukončil zmluvný vzťah s navrhovateľkou.

Vychádzal z tvrdenia navrhovateľky, že od roku 1995 žije v partnerskom vzťahu s odporcom ako družka s druhom, zo vzťahu ktorého sa dňa 20. 02. 1996 narodila dcéra M. L.. Odporca je vlastníkom vyššie uvedeného bytu. V predmetnom byte navrhovateľka s odporcom dlhodobo trvale býva, vedie tu s odporcom spoločnú domácnosť, počas celej doby spoluzitia sa navrhovateľka finančne podieľala na prevádzke a údržbe predmetného bytu. V poslednom čase došlo medzi účastníkmi konania k nezhodám a odporca žiada navrhovateľku, aby opustila spoločnú domácnosť. Navrhovateľka po takmer dvadsiatich rokoch spoluzitia a bývania s odporcom nemá pre seba, ani pre dcéru inú možnosť bývania v Bratislave, kde pracuje. Navrhovateľka poukázala na uzatvorenú nepomenovanú zmluvu a z nej vyplývajúce právo bývania a je si vedomá toho, že nemá nárok na bytovú náhradu. Navrhovateľka má dôvodnú obavu, že odporca si bude jednostranne vynucovať urýchlené opustenie bytu a bude mať možnosť ďalšieho bývania navrhovateľky a jej dcéry. Podľa navrhovateľky existuje dôvodná obava z ujmy, ktorú môže utrpieť konaním odporcu s ťažko reparačnými následkami. Navrhovateľka uviedla, že má vedomosť o odporcovom zámere vykonať po jej vynútenom opustení spoločného bývania stavebné zásahy, ktoré by jej znemožnili v byte ďalej bývať. V závere uviedla, že podá návrh vo veci samej o určenie existencie zmluvného vzťahu s odporcom a určenie jeho obsahu.

Súd prvého stupňa na svoje rozhodnutie aplikoval ust. § 74 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zastávajúc názor, že navrhovateľka neosvedčila súdu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, keď nijakým spôsobom nepreukázala také správanie odporcu, ktoré by spočívalo v bránení navrhovateľke bývať vo vyššie uvedenom byte, v dôsledku čoho návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

O náhrade trov predbežného opatrenia rozhodne súd v rozhodnutí o veci samej.

Uznesenie odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadla navrhovateľa vytykajúc súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie. Uviedla a zdokladovala, že odporca navrhovateľku dňom 16. 06. 2014 odhlásil z trvalého pobytu a je nahlásená na trvalý pobyt na adresu obce. Dňa 12. 06. 2014 bola navrhovateľka nútená po opakovaných fyzických útokoch podať trestné oznámenie z obavy o svoj život z dôvodov, ktorých žiada odvolací súd, aby návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadril.

Odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľky podľa § 214 ods. 2 O. s. p., preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

V danom prípade sa navrhovateľka domáha nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd prikázal odporcovi zdržať sa všetkých úkonov smerujúcich k bráneniu bývania navrhovateľke do doby, kým odporca preukáže, že zákonným spôsobom ukončil zmluvný vzťah s navrhovateľkou, ktorého existenciu a určenia jeho obsahu sa domáha vyriešiť žalobou vo veci samej.

Pri nariadení predbežného opatrenia musí účastník osvedčiť, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi konania, pretože predbežné opatrenie nie je možné využiť na dočasnú úpravu iných než právnych vzťahov medzi účastníkmi. Ak medzi účastníkmi nie je vzťah ktorý je upravený právom, ďalšie predpoklady na nariadenie predbežného opatrenia ani netreba skúmať, pretože chýba základ na ktorom stojí prípadná opodstatnenosť predbežného opatrenia.

Z navrhovateľkou tvrdeného strukového stavu je zrejmé, že medzi účastníkmi konania neexistuje žiaden právny vzťah a to, či už na základe zmluvného vzťahu alebo zákonného predpisu, ktorý by požíval právnu ochranu, a až žalobou vo veci samej sa domáha určenia obsahu zmluvného záväzku. Navrhovateľka sa nepochybne dostala do ťaživej životnej situácie, avšak súd nemôže z hľadiska riešenia životných situácií účastníkov prekračovať svoje právomoci a vyhovieť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bez toho, aby boli splnené jeho zákonné predpoklady. Navrhovateľka musí mať právny záujem na predbežnom opatrení, t. j. musí osvedčiť potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Tento právny záujem je zdôraznený kvôli tomu, aby súd neskúmal iné, napr. morálne záujmy na takomto rozhodnutí, tak ako by tomu bolo v danom prípade. Iný než právny záujem sa pri rozhodovaní o predbežnom opatrení nemôže brať do úvahy, pretože činnosť súdu nemá akademický charakter.

Na základe vyššie uvedeného navrhovateľka teda neosvedčila, že medzi účastníkmi konania existuje právny vzťah, ktorý vyžaduje dočasnú úpravu, čo je prvým predpokladom prípustnosti a dôvodnosti predbežného opatrenia, preto sama chýbajúca existencia bezpečne preukázaného právneho vzťahu medzi účastníkmi konania je dôvodom na zamietnutie návrhu, v dôsledku čoho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O. s. p. uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil, aj keď čiastočne z iných dôvodov.

O náhrade trov odvolacieho konania predbežného opatrenia súd prvého stupňa rozhodne podľa § 145 O. s. p. pri rozhodovaní o veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.